

Dosarul nr. 3ra-323/22
2-19140380-01-3ra-06042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Inspectoratul General al
Poliției,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Cristina Lupașco împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului
Afacerilor Interne, terț Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea
actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,
încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 august 2019, Cristina Lupașco a depus cerere de chemare în judecată în
procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și
Ministerului Afacerilor Interne, terț Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la
contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual
favorabil, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este angajată în cadrul Ministerului
Afacerilor Interne din 1 august 2008, în temeiul ordinului nr. 337ef. Actualmente
deține funcția de ofițer (psiholog) al Secției resurse umane a Inspectoratului de Poliție
Orhei.

Reclamanta a menționat că, la xxxxx a înregistrat căsătoria cu Victor Lupașco la
Oficiul Stării Civile Orhei, eveniment trecut în Registrul Actelor de Stare civilă sub nr.
225. Iar, la data de xxxxx în familia lor s-a născut cel de-al doilea copil Nichita
Lupașco. În temeiul art. 124 din Codul muncii, art. 40 din Legea privind funcționarul
public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, începând cu data de
4 mai 2018 i-a fost acordat concediu de maternitate în număr de 126 zile, iar ulterior
concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului. În aceste condiții, începând cu data
de 7 septembrie 2018, în temeiul ordinului nr. 55ef din 3 septembrie 2018, se află în
concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului Nichita Lupașco.

A notat că în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (6)-(7) din Legea privind
funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (până la

modificările operate prin LP184 din 26.07.18, MO336-346/07.09.18 art.567; în vigoare 1 ianuarie 2019), art. 5 alin. (1), lit. d) și f) și art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 289/2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, are o bănuială rezonabilă că calculul și respectiv achitarea indemnizației de maternitate și a indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la trei ani, nu a fost făcut corect, în strictă conformitate cu legislația în vigoare, motiv pentru care a solicitat de la Casa Națională de Asigurări Sociale un extras din cont pe numele său pentru a revedea veniturile lunare pe ultimele 12 luni premergătoare lunii nașterii copilului și premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

A afirmat că, în urma calculului efectuat de ea, a depistat că într-adevăr indemnizația de maternitate și indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la trei ani, nu a fost calculată corect de către angajator, baza de calcul a acestor două indemnizații fiind salariul de bază dar nu venitul mediu realizat, în consecință fiindu-i calculată și achitată o indemnizație în quantum mai mic, astfel fiindu-i încălcate drepturile sale ca persoană asigurată și aduse grave atingeri intereselor superioare ale copilului minor. Cu referire la art. 40 alin. (8) din Legea 288 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (până la modificările operate prin LP184 din 26.07.18, MO336-346/07.09.18 art.567; în vigoare 1 ianuarie 2019) și art. 9 alin. (2) din Legea nr. 1894 din 26 iulie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, menționa reclamanta că sursa de finanțare a acestor indemnizații este prevăzută în bugetul de stat prin intermediul locului de muncă a reclamantei.

A susținut că întru recalcularea și achitarea diferenței de calcul la indemnizația de maternitate și indemnizația lunară pentru creșterea copilului, a adresat o cerere către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, care însă, prin răspunsul din 19 iunie 2019 a fost respinsă. Ulterior, la data de 23 iulie 2019 a expediat în adresa Inspectoratul General al Poliției cerere prealabilă în care a solicitat soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, în consecință cererea prealabilă fiind respinsă atât de Inspectoratul General al Poliției, cât și de organul superior Ministerul Afacerilor Interne.

Potrivit jurisprudenței naționale și internaționale, atentarea inadmisibilă a autorităților la dreptul persoanei la pensie în lipsa unor temeiuri justificative axate pe Lege, constituie o ingerință în dreptul său de proprietate, concluzie expusă și de CEDO în jurisprudența sa constantă (cauzele Buchen vs Cehia 2006, Gaygusuz vs Austria 1996), în care aceasta a constatat că pensia constituie un drept patrimonial în sensul art. 1 din primul Protocol din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, limitarea căreia este atentând la dreptul de proprietate atunci când lipsește o justificare obiectivă rezonabilă pentru diminuarea patrimoniului reclamantului.

În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 166-167 din Codul de procedură civilă, art. 17, 20, 209 din Codul administrativ, Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Legea nr. 289/2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Reclamanta a solicitat recunoașterea ilegalității refuzul nr. 34/2-L-57/19 din 19 iunie 2019; obligarea Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne de a restabili, a recalcula cuantumul indemnizației de maternitate și indemnizației lunare pentru creșterea copilului, cu achitarea acestora în beneficiul său;

încasarea din contul pârâților Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul său a sumei în mărime de 4 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral; precum și compensarea din contul acestora a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea depusă de către Cristina Lupașco. S-a recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr.34/2-L-57/19 din 19 iunie 2019. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să recalculeze și să achite Cristinei Lupașco indemnizația de maternitate și indemnizația lunară pentru creșterea copilului minor Nichita Lupașco, născut la xxxxx, reieșind din venitul mediu lunar asigurat în temeiul art.7 al Legii nr.289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. S-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne al RM în beneficiul Cristinei Lupașco suma de 4 000 de lei cu titlul de reparare a prejudiciului moral. S-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul Cristinei Lupașco cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 3 500 de lei.

Prin hotărârea suplimentară din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă pretenția cu privire la încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Cristinei Lupașco a sumei de 4 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral. Totodată, s-a respins și pretenția cu privire la încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Cristinei Lupașco a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 3 500 de lei.

La data de 21 mai 2020 Ministerul Afacerilor Interne a contestat cu apel hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe. Totodată, prin cererea de apel s-a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului.

Prin încheierea din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea depusă de Ministerul Afacerilor Interne și s-a repus în termen cererea de apel depusă de Ministerul Afacerilor Interne împotriva hotărârii instanței de fond.

La 3 februarie 2021 Cristina Lupașco a depus cerere de apel împotriva hotărârii suplimentare a instanței de fond din 17 decembrie 2020, solicitând casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor, în sensul formulat. Totodată, prin cererea de apel s-a solicitat repunerea apelului în termen.

Prin încheierea protocolară din 4 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost repus în termen apelul depus de către Cristina Lupașco împotriva hotărârii suplimentare a primei instanțe.

Prin decizia din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne și Cristina Lupașco, s-a casat integral hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și hotărârea suplimentară din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a adoptat o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii depusă de către Cristina Lupașco. S-a anulat refuzul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-L-57/19 din 19 iunie 2019. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să recalculeze și să achite Cristinei Lupașco indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului minor Nichita Lupașco, născut la xxxxx, reieșind din venitul mediu lunar asigurat, în temeiul art. 7 al Legii nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. S-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de către Cristina Lupașco, în partea pretenției ce ține de încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și a Ministerului Afacerilor Interne a prejudiciului moral în mărime de 4 000 de lei. S-a admis parțial

cerința Cristinei Lupașco de compensare a cheltuielilor de judecată și s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 500 de lei. În rest, acțiunea depusă de către Cristina Lupașco a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a conchis că soluția dată de către prima instanță, este una greșită.

Instanța ierarhic inferioară a notat că autoritatea publică pârâtă – Inspectoratul General al Poliției, prin răspunsul nr. 34/2-L-57/19 din 19 iunie 2019 a ajuns la concluzie greșită despre netemeinicia pretențiilor Cristinei Lupașco formulate prin cererea de efectuare a recalculării și achitarea indemnizației. Or, baza de calcul a indemnizației pentru concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale.

Fiind făcută o analiză a calculului și descifrărilor efectuate de Inspectoratul de Poliție Orhei, instanța de apel a stabilit că Inspectoratul de Poliție Orhei a calculat indemnizația de maternitate și de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani, luând la bază suma venitului pentru perioada mai 2017 – aprilie 2018, în sumă de 67 828,06 lei, însă potrivit extrasului din cont a reclamantei, eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la veniturile reclamantei în perioada mai 2017 – aprilie 2018, rezultă că veniturile reclamantei au constituit suma de 81 028,16 lei.

Instanța inferioară a constatat că Inspectoratul de Poliție Orhei la calcularea venitului reclamantei, nu a luat în calcul și alte sume, din care la fel au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale, ceea ce a generat achitarea unei indemnizații în quantum mai mic, contrar art. 7 alin. (1) și (2) al Legii nr. 289-XV din 22 iulie 2004.

Ce ține de pretenția reclamantei privind obligarea Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne de a restabili, a recalcula cuantumul indemnizației de maternitate și indemnizației lunare pentru creșterea copilului, cu achitarea acestora, instanța de apel a invocat prevederile art. 40 alin. (8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (în redacția din 29 iunie 2018), conform cărora indemnizațiile acordate pentru concediile prevăzute la alin.(5) și (6) se plătesc la locul de muncă al funcționarului public cu statut special, din bugetul de stat. Iar, după cum denotă probatoriul cauzei, Cristina Lupașco activează în cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei – subdiviziune teritorială a Poliției, subordonată Inspectoratului General al Poliției. Astfel, anume Inspectoratului General al Poliției îi revine recalcularea cuantumului indemnizației de maternitate și indemnizației lunare pentru creșterea copilului, cu achitarea acestora în beneficiul Cristinei Lupașco, dar nicidecum Ministerului Afacerilor Interne, după cum a invocat instanța de fond în hotărârea contestată.

Referitor la cerințele reclamantei de compensare a prejudiciului moral, instanța inferioară a desprins că, despăgubirea morală nu poate constitui la caz obiectul examinării, întrucât prin prisma prevederilor art. 60 alin. (3) din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, astfel de pretenție poate fi formulată în prealabil doar din momentul soluționării definitive, deci executorii, a unor pretenții de bază. Or, obligația constituțională de a repara prejudiciul revine statului, adică în primul rând autorității publice-pârâte, care încă nu a pierdut un

proces judiciar. Reclamanta nu a ținut cont de faptul că abia după anularea retroactivă a unui act administrativ/recunoașterea ilegalității acțiunilor autorității publice de către instanța de judecată, autoritatea publică trebuie să se conformeze hotărârii judecătorești, inclusiv prin achitarea prejudiciilor cuvenite reclamantului. Dacă acest lucru nu se întâmplă implicit, justițiabilul este în drept să ceară prejudicii, în ordine prealabilă, apoi prin adresarea în instanță. În acest caz se operează cu o acțiune în obligare (art. 206 (1) lit. b) din Codul administrativ), care va avea propria soarta juridico-procesuală. Este adevărat că acest proces separat va depinde vital de primul dosar care tot în contencios administrativ se examinează ori s-a examinat deja. În acest caz, hotărârea judecătorească irevocabilă prin care reclamantul a luat câștig de cauză, va constitui un reper sigur pentru a facilita examinarea acțiunii de reparare de prejudicii materiale și/sau morale.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că, în speță, se întrunesc temeiurile instituite de art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, pentru declararea inadmisibilității pretenției reclamantei privind repararea prejudiciului moral. Or, pretenția nominalizată fiind formulată după 1 aprilie 2019, se reglementează de prevederile Codului administrativ, respectiv, prin prisma prevederilor art. 60 alin. (3) din Codul administrativ, în coroborare cu prevederile art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, poate fi formulată în prealabil doar din momentul soluționării definitive, deci executorii, a pretențiilor de bază.

Totodată, instanța ierarhic inferioară a menționat că întrucât în cadrul examinării cauzei s-a constatat temeinicia parțială a acțiunii depuse de către Cristina Lupașco, și cererea reclamantei privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică este întemeiată, în condițiile în care interesele legale ale apelantei/reclamantei Cristina Lupașco au fost reprezentate de către avocatul Diana Munteanu, fapt confirmat prin mandatul avocațial seria MA nr. 1453885 din 23 august 2019, ceea ce denotă caracterul necesar al suportării cheltuielilor respective, în raport cu dreptul constituțional al părții la apărare în fața instanței.

La data de 31 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției, a depus cerere de recurs nemotivat, iar la 21 martie 2022 motivarea recursului împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a indicat că cu decizia contestată nu este de acord, o consideră neîntemeiată și neargumentată, deoarece instanța de apel la adoptarea acesteia nu a luat în considerare argumentele tuturor participanților la proces, nu a examinat și elucidat pe deplin toate aspectele, argumentele și probele prezentate, nu a studiat minuțios actele normative în vigoare care reglementează obiectul litigiului.

Recurentul a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat poziția sa, motiv din care se consideră că cauza a fost examinată unilateral, iar concluziile instanței cu privire la cele constatate în partea admiterii acțiunii sunt contrare materialelor dosarului, respectiv soluția prin prisma legislației în vigoare, este greșită.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de

apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 decembrie 2021, dispozitivul deciziei fiind notificat recurentului la data de 30 decembrie 2021, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f.d.39 verso, Vol. II).

Totodată, decizia motivată din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului la data de 9 martie 2022 (f.d.45, Vol. II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Inspectoratul General al Poliției, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu